

Stór frúi á El Cellar de Can Roca, sum nú er heimsins besta matstova

Nú eru tey heimsins bestu

EIN MATSTOVA Í EINUM KATALANSKUM ARBEÐARAKVARTERI
Í NORÐURSPANIA, SUM VERÐUR RIKIN AV TRIMUM
BRØÐRUM, ER KOSIN TIL HEIMSINS BESTU MATSTOVU

MATUR

Eyðun Klakstein
eydun@socialurin.fo

Í 1986 lat Roca-familjan í norðurspanska býnum Girona upp matstovu í einum arbeiðarakvartari. Matstovan hevur síðani ment matarlepan, sum blandar traditionellar rávørur og nútímans matgerð, og var í vikuni kosin heimsins besta matstova í atkvøðugreiðslu, sum tíðarritið Restaurant samskipar.

Seinastu trý árin hevur Noma á Norðuratlantsbryggjuni í Keypmannahavn havt heiðurin sum heimsins besta

matstova, men hesaferð gjørdist Noma nummar tvey á listanum.

Mamman lærði teir

Matstovan El Cellar de Can Roca liggur í einum býi nakað norðanfyri Barcelona í landnyðringspartinum av Spania, og tað eru triggir brøður – Josep, Jordi and Joan – sum reka matstovuna. Teir lótu matstovuna upp við síðuna av barrini, sum foreldur teirra høvdu.

Í 1997 fekk matstovan fyrstu Michelin-stjørnuna og hevur nú triggjar. Beiggjarnir siga, at teir lærdu katalanska matgerð frá mammuni, men

teir hava síðani ment uppskriftirnar og rættirnar, so at matstovan nú er fremst í øllum heiminum.

Heiðurin hjá El Cellar de Can Roca er ein sigur fyri Norðurspania, tí matstovan liggur bert 50 kilometrar frá El Bulli, sum var heimsins besta matstova, áðrenn Noma fór við heitinum.

So segði hann...

– Tað verður skjótt soleiðis, at kringvarpsfólk fara at ganga í húsini við einari bússu og biða fólk koyra í, so at Kringvarpið fær sent

Árni Gregersen, ábyrgdarblaðstjóri á Dimmalætting

KLUMMAN

Inna Törnroos

Kærleikin blómar á YouTube

Eg veit ikki, hvussu tað er hjá tykkum, men eg vakni hvønn morgun við ljóðinum frá YouTube. Synirnir, sum eru seks og átta ára gamlir, hava lært seg at tendra telduna, skriva »www.youtube.com«, og síðani fyrstu bókstavirnar í yndistónleikinum ella filmunum.

Mangan havi eg hug at koyra oyraproppar í, meðan eg fái mær morgunmat.

YouTube er ikki bara yndismiðilin hjá yngra ættarliðnum. Í mars fór brúkaratalið upp um eina miljard um mánaðin.

Tað, tey flestu fara inn á, eru filmar, sum eru hjartanemandi – elskulig djór, børn, kærleikspør og so tey, sum ikki hava havt tað so gott í lívinum, men har vend er komin í.

Tvey dømi, sum tey flestu helst hava sæð, er, tá Paul Potts og Susan Boyle syngja fyri dómarunum í »Britain's Got Talent«. Hvør feldi ikki eitt tár, tá Paul Potts sang Nessun dorma hjá Puccini?

Av tí at eftirspurningurin er so stóur eftir slíkum sólskinssøgum, eru nógvar óektaðar eisini at finna – tit hava kanska sæð filmin har ein geitalamb verður bjargað av einum grísi – higartil hava 7,7 miljónir sæð hann – men hann er tíanverri ikki veruligur. Sama við yrkingini, ein gamal maður lat eftir sær á ellisheiminum og sum var deild um allan heimin.

At vit vilja síggja elskulig børn, djór og kærleika er so sera menniskjaligt. Tað vekir djúpar kenslur í okkum og vón um eitt rættvísari samfelag, har øll hava somu møguleika til eydnu.

Við modernaðari tøkni eru hesir filmarnir á YouTube tað sama, sum vit áður fingi í søgum og sagnum.

Og so elska vit eisini at deila hesar filmarnar við onnur – eg eisini – tit mugu bara googla »Mukhtars Fødselsdag«, um tit ikki hava sæð tað áður (4,4 miljónir hava longu verið inni). Ein tárdruppandi filmur um ein busførara í Keypmannahavn – meira sigi eg ikki.

